

soudu v slavnostně vyzdobené plenární síni se svým »prvním presidentem«. Byla to slavnost tklivá, při níž procítěnou řeč promluvil druhý president dr. František Vážný a odevzdal dru Popelkovi vkusně upravenou adresu s podpisy všech soudců Nejvyššího soudu. Dr. Popelka — hluboce pohnut — děkoval všem členům Nejvyššího soudu za přichylnost k jeho osobě, za píli a svědomitost v úřadě a rozloučil se s každým jednotlivcem stiskem ruky, slíbiv, že věnuje pro galerii prvních presidentů Nejvyššího soudu svůj krásně provedený portrét.

Odešel v něm z činné služby vynikající právník a šlechtný člověk vřelého národního citění, otuženého dlouholetým pobytem ve Vidni. Všichni, kdož s ním pracovali, zachovají mu vřelou upomínku! —cha.

Dr. Vladimír Fajnor, nově jmenovaný první president Nejvyššího soudu, ujal se dne 31. prosince 1930 v slavnostně vyzdobené plenární síni svého úřadu, přejav jej z rukou loučícího se prvního presidenta dra Augusta Popelky. Druhý president dr. František Vážný přivítal nového prvního presidenta procítěným proslovem, na který dr. Fajnor odpověděl vřelou, upřímnou a význam Nejvyššího soudu i práci nejvyšších soudců hodnotící řečí, načež mu dr. Vážný představil všechny členy soudcovského sboru i sekretariátu.

Dr. Fajnor se narodil v Senici na Slovensku dne 23. října 1875, absolvoval právnická studia a promován byl na doktora práv v Pešti; byl od r. 1901 až 1918 advokátem ve Zvoleni, po převratu prvním slovenským županem v Báňské Bystrici a od r. 1919 presidentem soudní tabule, nynějšího vrchního soudu v Bratislavě; od 15. září 1920 do 26. září 1921 byl ministrem pro sjednocení zákonodárství a organizaci správy; od r. 1922 docentem soukromého práva na Komenského universitě v Bratislavě, členem zkušební komise pro státní zkoušky judičiální, předsedou komise pro jednotnou zkoušku soudcovskou a advokátskou, předsedou Právnické jednoty na Slovensku atd. Mimo jiné právnické práce zpracovali spolu se senátním presidentem Nejvyššího soudu, drem Adolfem Zátareckým, podle díla prof. dra Szladitse známou a důležitou knihu »Nástin soukromého práva, platného na Slovensku a v Podkarpatské Rusi«, vydali »Právnický terminologický slovník« a r. 1927 obsáhlou sbírku zásadních rozhodnutí býv. uh. kr. Kurie a Nejv. s. čsl. rep. ve věcech občanských z oboru práva soukromého, platného na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Přejeme vřele novému nejvyššímu soudci našeho státu plného zdaru v jeho nové funkci, aby vedl jednu z nejdůležitějších celestátních institucí k rozkvětu.

Dr. František Vážný, druhý president Nejvyššího soudu, obdržel při příležitosti změny v osobě prvního presidenta uznání vlády republiky československé, v němž se praví, že vláda, nemohouc z důvodů jsoucích mimo jeho osobu jej navrhnouti na

místo prvního presidenta, uznává plně vynikající jeho zásluhy o Nejvyšší soud, jemuž se věnoval od jeho zřízení, a že vedena snahou zachovati Nejvyššímu soudu soudce takových vlastností a zkušeností, vyslovuje přání, aby nadále setrval na dosavadním místě a působil ve prospěch Nejvyššího soudu i československého soudnictví vůbec.

Také všichni soudcové Nejvyššího soudu, vzpomínajíce právnického věhlasu a osvědčené kolegiality dra Vážného, požádali jej v písemné adrese, aby svého místa neopouštěl a svou vynikající činnost Nejvyššímu soudu i nadále zachoval.

Zpráva o schůzích Právnické jednoty v Praze. Zimní přednáškové období zahájila Právnická jednota v Praze dne 6. listopadu 1930 přednáškou Dr. Františka Čády, profesora Masarykovy university v Brně. Starosta Jednoty univ. prof. Dr. Hermann-Otavský, zahájiv schůzi, věnoval vřelou posmrtnou vzpomínku zemřelým členům Jednoty Dr. Josefu Vančurovi, řádnému profesorovi university Karlovy v Praze, členu Jednoty od roku 1895, jenž vychoval několik právnických generací; JUC. Josefu Kalášovi, redaktoru v Praze, členu Jednoty od roku 1878; Dr. Bohdanu Ledererovi, advokátu v Říčanech, členu Jednoty od roku 1904 a Dr. Maxmiliánu Lengsfeldovi, advokátu v Praze, členu Jednoty od roku 1908.

Potom oznámil, že za členy se hlásí: Dr. Jan Slavíček, asistent právnické fakulty university Karlovy v Praze; Dr. František Štajgr, soudní rada v Trenčíně; Dr. Adolf Šetka, advokát v Počátkách; Dr. Miroslav Jirásek, okresní soudce v Berouně; Dr. Jarmila Veselá, soukr. doc. university Karlovy v Praze; Dr. J. S. Weger, chef jun. fy V. Nekvasil v Karlíně; Dr. Jaroslav Homolka, koncipista čes. fin. prokuratury v Praze; Dr. Vladimír Vybrál, finanční komisař v presidiu ministerstva financí v Praze. Jelikož nebylo námitek proti jejich přijetí, byli všichni přijati za členy Jednoty.

Všech členů je 545, pražských 431, venkovských 114. Mezi nimi je 9 žen a 3 spolky.

Nato přivítal starosta srdečnými slovy bývalého zasloužilého jednatele Jednoty Dr. Františka Čádu a požádal jej, aby se ujal slova. Dr. Čáda přednesl podrobně dokumentovanou přednášku na thema: »Z ústavních dějin rakouských za války světové«, jež byla sledována četným posluchačstvem s velkým zájmem.

Další schůze se konala dne 20. listopadu 1930. Po zahájení vzpomnul starosta prof. Dr. Hermann-Otavský zesnulých členů Dr. Ladislava Klumpara, advokáta v Praze, jenž byl členem Jednoty od roku 1902 a Dr. Stanislava Zimy, advokáta ve Strakonících, členu Jednoty od roku 1909. Přítomní uctili jejich památku povstáním.

Dále sdělil starosta, že em. president zemského soudu Jan Dvořák dovršil dne 12. VIII. 1930 osmdesát let; Dr. Ladislav Valenta dne 10. VII. 1930 a sekční šéf Dr. Jaroslav Haasz dne 8. IX.